

TARİHÇE

1974'te İsviçre'nin Lozan şehrinde "Uluslararası Dünya Müjdeleme Konferansı" yapılmıştır. Rev. Billy Graham tarafından başkanlık edilen bir komite tarafından düzenlenen konferansta 150 ülkeden 2300'ü aşkın müjdecî kilise önderi bir araya gelmiştir.

"Dünya O'nun Sesini Duysun" temalı konferansta ilahiyat, strateji ve müjdeleme yöntemleri üzerine tartışmalar ve fikir alışverişlerinin yanı sıra tüm önderlerin katıldığı Kutsal Kitap çalışmaları ve oturumlar düzenlenmiştir. Konferansın sonunda Müjde'yi yaymanın gerekliliğini, sorumluluklarını ve hedeflerini tanımlamayı amaçlayan "Lozan Antlaşması" adında bir sonuç bildirgesi yayınlanmıştır. Lozan Antlaşması 1974 yılından bu yana İsa Mesih'i dünyanın her yanında duyurmak için Hristiyanlar'ı beraber çalışmaya teşvik etmektedir. Bunun yanı sıra yüzlerce hizmet kuruluşu iman bildirgesi olarak Lozan Antlaşması metnini kullanmaktadır.

GİRİŞ

Yüz elliden fazla ülkeden katılımcıyla Lozan'da düzenlenen Uluslararası Dünya Müjdeleme Kongresi'nde bir araya gelen İsa Mesih'in kilisesinin üyeleri olan bizler, sağladığı harika kurtuluş için Tanrı'yı yüceltiyor, kendisiyle ve birbirimizle başlattığı paydaşlık için seviniyoruz. Tanrı'nın günümüzde yaptıkları karşısında derin bir heyecan duyuyoruz ve henüz tamamlanmamış müjdeleme görevindeki başarısızlıklarımız yüzünden tövbe ediyoruz. Müjde'nin tüm dünyaya Tanrı'nın verdiği iyi haber olduğuna inanıyoruz. O'nun lütfu sayesinde Mesih'in Yüce Görev'ine (son buyruk) uyarak Müjde'yi tüm yaratılışa duyurmaya ve bütün ulusları öğrenciler olarak yetiştirmeye kararlıyız. Bu nedenle imanımızı ve kararımızı bildirmek ve antlaşmamızı herkese açıkça ilan etmek istiyoruz.

1. TANRI'NIN AMACI

Kendi iyi amacı uyarınca her şeye egemen olan tek ve ebedi Tanrı'ya, dünyanın Yaratıcısı ve Rabbi olan Baba, Oğul, Kutsal Ruh'a iman ettiğimizi bildiririz. O, kendisine ait bir halk yaratmak için dünyadan insanları çağırır ve Egemenliği'nin genişlemesi, Mesih'in bedeninin büyümesi ve adının yüceliği için halkını hizmetkârları ve tanıkları olarak dünyaya geri gönderir. Utanarak itiraf ediyoruz ki, dünyaya uyum sağlayarak ya da dünyanın çekiciliğine kapılarak aldığımız çağırıcı çoğu kez inkâr ettik ve görevimizde başarısız olduk. Yine de toprak kaplar tarafından taşınsa bile Müjde'nin değerli bir hazine olması bizi sevindiriyor. Bu hazineyi Kutsal Ruh'un gücüyle insanlığa tanıtma görevine kendimizi yeniden adamak istiyoruz.

(İşaya 40:28; Matta 28:19; Efesliler 1:11; Elçilerin İşleri 15:14; Yuhanna 17:6, 18; Efesliler4:12; I.Korintliler 5:10; Romalılar 12:2; II.Korintliler 4:7)

2. KUTSAL KİTAP'IN YETKİSİ VE KUDRETİ

Eski ve Yeni Antlaşma Yazıları'nın bir bütün halinde Tanrı'nın yegâne yazılı sözü olarak O'nun vahyiyle meydana geldiğini, gerçekliğini ve yetkisini, açıkladığı her şeyde hatasız olduğunu, iman ve uygulama hususunda yanılmaz tek hüküm kaynağı olduğunu beyan ederiz. Ayrıca Tanrı Sözü'nün, O'nun kurtuluş amacını yerine getirmeye kadir olduğunu beyan ederiz. Kutsal Kitap'ın bildirisi bütün insanlığa yöneliktir. Tanrı'nın Mesih'te ve Kutsal Yazılar'da açıkladığı vahiy değişmezdir. Kutsal Ruh Tanrı'nın sözü aracılığıyla günümüzde hâlâ konuşmaktadır. Kutsal Ruh, gerçeği kendi gözleriyle diri bir şekilde algılasınlar diye her kültürden gelen Tanrı halkının zihnini aydınlatır ve böylece Tanrı'nın çok yönlü bilgeliği kiliseye açıklanır.

(II.Timoteyus 3:16; II.Petrus 1:21; Yuhanna 10:35; İşaya 55:11; I.Korintliler 1:21; Romalılar 1:16, Matta5:17-18; Yahuda 3; Efesliler 1:17-18; 3:10, 18)

3. MESİH'İN EŞSİZLİĞİ VE EVRENSELLİĞİ

Müjdeleme yaklaşımlarında geniş bir çeşitlik bulunmasına rağmen, tek bir Kurtarıcı ve tek bir Müjde olduğunu bildiriyoruz. Tanrı'nın doğada açıklanan genel vahyi yoluyla her insanın Tanrı hakkında belli bir bilgi sahibi olduğunu kabul ederiz. Ancak bu bilginin insanı kurtarmaya yeteceği düşüncesini reddederiz, çünkü insanlar haksızlık yoluyla gerçeği örtbas ederler. Ayrıca Mesih'in her din ve ideoloji aracılığıyla aynı derecede konuştuğunu ima eden her türlü uzlaşma (*syncretism*) ve diyalog girişimini Mesih'i ve Müjde'yi küçülttüğü gerekçesiyle reddederiz. Kendisini günahkârlar için fidye olarak veren biricik Tanrı-insan İsa Mesih, Tanrı'yla insanlar arasında tek aracıdır. İsa'dan başka bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur. Kadın ya da erkek bütün insanlar günah yüzünden ölmektedir, ama herkesi seven Tanrı kimsenin mahvolmasını istemez, herkesin tövbe etmesini ister. Ancak Mesih'i reddedenler kurtuluş sevincini ellerinin tersiyle iterler ve Tanrı'dan uzak kalarak ebediyen mahvolma cezasına mahkûm olurlar. İsa'yı "Dünyanın Kurtarıcısı" ilan etmek her insanın otomatik olarak ya da eninde sonunda kurtulacağını söylemek ya da bütün dinlerin Mesih'te kurtuluş sunduğunu iddia etmek değildir. Bunun yerine Tanrı'nın bütün dünyayı sevdiğini ilan etmek ve her insanı kişisel ve içten tövbe yoluyla O'na Rab ve Kurtarıcı olarak iman etmeye çağırmaktır. İsa Mesih yüceltilmiş olarak her adın üstünde olan ada sahiptir; O'nun önünde her dizin çökeceği ve her dilin İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça söyleyeceği o günü özlemle bekliyoruz.

(Galatyalılar 1:6-9; Romalılar 1:18-32; 2:5-6; Elçilerin İşleri 4:12; Yuhanna 3:16-19; II.Petrus 3:9; II.Selanikliler 1:7-9; Yuhanna 4:42; Matta11:28; Efesliler1:20-21; Filipililer 2:9-11)

4. MÜJDECİLİĞİN DOĞASI

Müjdelemek, İsa Mesih'in Kutsal Yazılar uyarınca günahlarımıza karşılık öldüğünü ve ölümden dirildiğini ve hükmeden Rab olarak, tövbe ve iman eden herkese günahların affını ve Kutsal Ruh'un özgür kılan armağanlarını verdiği İyi Haber'i yaymaktır. Hristiyanlar olarak dünyadaki varlığımız müjdecilikten ayrılamaz ve insanları dikkatle

dinleyip anlamak için nazikçe bir diyalog kurmamız gerekir. Ancak müjdecilik, insanlara ikna edici bir bakış açısıyla Kutsal Kitap'a dayalı tarihsel Mesih'i, Kurtarıcı ve Rab olarak ilan etmek ve onları Tanrı'yla barıştırmaktır. Müjde davetini bildirirken Mesih'in öğrencisi olmanın bedelini gizleme özgürlüğümüz yoktur. İsa herkesi O'nun ardınca gitmeye üzere kendisini inkâr edip çarmihını yüklenmeye ve Tanrı'nın yeni halkıyla özdeşleşmeye çağırmaktadır. Müjdeciliğin sonuçları arasında Mesih'e itaat etmek dahil olmak üzere, Kilisesi ile birleşmek ve dünyaya sorumlu bir hizmet vermek vardır.

(I.Korintliler 15:3-4; Elçilerin İşleri 2:32-39; Yuhanna 20:21; I.Korintliler 1:23; II.Korintliler4:5; 5:11, 20; Luka 14:25-33; Markos 8:34; Elçilerin İşleri 2:40, 47; Markos10:43-45)

5. HRİSTİYANLAR'IN SOSYAL SORUMLULUĞU

Tanrı'nın bütün insanların Yaratıcısı ve Yargıcı olduğunu bildiririz. Bu nedenle O'nun insanlar arasında adalet ve barış sağlanmasına ve bütün insanların her türlü zulümden özgür olmasına yönelik ilgisini paylaşıyoruz. Çünkü Tanrı'nın suretinde yaratılan tüm insanlar ırk, din, renk, kültür, sınıf, cinsiyet ya da yaş fark etmeksizin itibar sahibidir; bu sebeple saygı görmeli, hizmet edilmeli ve istismar edilmemelidirler. Tersine her insana saygı gösterilmeli ve hizmet edilmelidir. Bu konuyla ilgili olarak hem ihmallerimiz hem de müjdecilikle sosyal sorumluluğu birbirinden ayırdığımız için pişmanlığımızı beyan ediyoruz. Her ne kadar insanlar arasında barış sağlamakla Tanrı'yla barışmak değilse de, veya sosyal eylemle müjdecilik ve siyasi özgürlükle kurtuluş aynı anlama gelmese de, hem müjdeciliğin hem sosyo-politik katılımın Hristiyanlık görevimizin parçası olduğunu bildiririz. Çünkü her ikisi de Tanrı ve insan hakkındaki öğretimizin, komşumuza olan sevgimizin ve İsa Mesih'e itaatimizin zaruri ifadeleridir. Kurtuluş bildirisi aynı zamanda her tür baskı, zulüm ve ayrımcılığın yargılanacağını ima eder ve bizler her nerede kötülük ve haksızlık varsa bunları kınamaktan çekinmemeliyiz. İnsanlar Mesih'e iman ettiklerinde Tanrı'nın Egemenliğinde yeniden doğarlar; bu günahlı dünyanın ortasında Mesih'in doğruluğunu sadece sergilemekle kalmamalı, ama ayrıca onu yaymalıdırlar. İlan ettiğimiz kurtuluş kişisel ve sosyal sorumluluklarımız bütününde bizi değiştirmelidir. Eylemsiz iman ölüdür.

(Elçilerin İşleri 17:26,31; Tekvin 18:25; İşıya 1:17; Mezmur 45:7; Tekvin 1:26-27; Yakup 3:9; Levililer 19:18; Luka 6:27, 35; Yakup 2:14-26; Yuhanna 3:3, 5; Matta 5:20; 6:33; II.Korintliler 3:18; Yakup 2:20)

6. KİLİSE VE MÜJDECİLİK

Baba'nın Mesih'i gönderdiği gibi, Mesih'in de satın aldığı kendi halkını dünyaya gönderdiğini beyan ediyoruz ve bu çağrı Mesih'in yaptığına benzer derin ve bedeli ağır bir nüfuz etme gerektirir. İçerisinde barındığımız rahat kilise çevresinden kopmalı ve Hristiyan olmayan toplumların içerisine nüfuz etmeliyiz. Kilisenin fedakârca hizmet misyonu içerisinde müjdeleme asli önemdedir. Dünyaya müjdeleme, tüm Kilise'nin Müjde'yi bütün dünyaya götürmesini gerektirir. Kilise Tanrı'nın evrensel amacının tam merkezinde yer alır ve kilise Müjde'nin yayılması amacıyla görevlendirilen araçtır. Fakat

çarmıhı vaaz eden bir kilisenin kendisi de bizzat çarmıhın izlerini taşımalıdır. Eğer Kilise Müjde'nin gerçeğine ihanet ederse ya da Tanrı'ya diri imandan, cömert bir insan sevgisinden ya da mevki ve para konusunda dürüstlükten taviz verirse, müjdeleme hizmetinin önünde bir tökezleme kayası haline gelir. Kilise bir kuruluş değil, Tanrı halkından oluşan topluluktur ve asla belli bir kültür, sosyal ya da siyasi düzen ya da insan ideolojisiyle özdeşleştirilmemelidir.

(Yuhanna 17:18; 20:21; Matta 28:19-20; Elçilerin İşleri1:8; 20:27; Efesliler1:9,10; 3:9-11; Galatyalılar 6:14, 17; II.Korintliler 6:3-4; II.Timoteyus2:19-21; Filipililer 1:27)

7. MÜJDECİLİKTE İŞBİRLİĞİ

Kilisenin gözle görünür biçimde gerçekte birleşmesinin Tanrı'nın isteği olduğunu bildiririz. Müjdecilik hizmeti bizi birlik olmaya çağırır, çünkü birliğimiz tanıklığımızı güçlendirir; bölünmelerse esenlik Müjdesi'nin altını oyar. Buna rağmen kurumsal birliğin pek çok biçimde tezahür edebileceğini, ama yine de müjdelemenin ilerlemesine hizmet etmeyebileceğinin farkındayız. Ancak aynı Kutsal Kitap imanını paylaşan bizler paydaşlıkta, çalışmada ve tanıklıkta içtenlikle birleşmiş olmalıyız. Tanıklığımızın zaman zaman günahlı bireyciliğimiz ve gereksiz tekrarcılığımız yüzünden bozulduğunu itiraf ediyoruz. Gerçekte, tapınmada, kutsallıkta ve misyonda daha derin bir işbirliği arayışına gireceğimize söz veriyoruz. Kilise'nin misyonunun ilerlemesi için, stratejik planlama, karşılıklı teşvik ile kaynak ve deneyimlerin paylaşımı amacıyla bölgesel ve işlevsel işbirliğinin geliştirilmesine öncelik vermeye çalışmalıyız.

(Yuhanna 17:21, 23; Efesliler4:3-4; Yuhanna 13:35; Filipililer 1:27; Yuhanna 17:11-23)

8. MÜJDESEL ORTAKLIK İÇİNDEKİ KİLİSELER

Yeni bir müjdecilik çağının başlamış olmasına seviniyoruz. Batı kökenli hizmet kuruluşlarının baskın rolü hızla ortadan kalkıyor. Tanrı dünyaya Müjde'nin götürülmesi için daha genç kiliselerden büyük ve yeni bir kaynak çıkarıyor ve böylece müjdeleme sorumluluğunun Mesih'in bedeninin tümüne ait olduğunu gösteriyor. Bu nedenle bütün kilise toplulukları hem kendi ülkelerine Müjde ile ulaşmak hem de dünyanın geri kalanına müjdeciler göndermek için ne yapmaları gerektiğini Tanrı'ya ve kendilerine sormalıdırlar. Müjdeleme sorumluluğumuzu ve rolümüzü sürekli değerlendirmeliyiz. Böylece kiliseler arası ortaklıklar gelişecek ve Mesih'in Kilisesi'nin evrensel karakteri daha net görülecektir. Ayrıca Kutsal Kitap çevirisi, teolojik eğitim, kitlesel medya, Hristiyan edebiyatı, müjdecilik, misyonlar, kilise yenileme ve diğer uzmanlık alanlarında hizmet eden kuruluşlar için Tanrı'ya şükrederiz. Onlar da Kilise'nin birer parçası olarak etkinliklerini değerlendirmek üzere sürekli bir öz eleştiri içinde bulunmalıdır.

(Romalılar 1:8; Filipililer 1:5; 4:15; Elçilerin İşleri 13:1-3, I.Selanikliler 1:6-8)

9. MÜJDELEME GÖREVİNİN ACİLİYETİ

Dünya nüfusunun üçte ikisinden fazlasına denk gelen yaklaşık 2.7 milyar insan hâlâ

Müjde'yi duymamıştır. Bu insanları ihmal ettiğimiz için utanç duyuyoruz; bu durum bizim ve tüm kilise için bir azarlama konusudur. Ne var ki, dünyanın pek çok bölgesinde Rab İsa Mesih'e daha önce eşi görülmemiş bir yönelim görülmektedir. Kiliselerin ve kilise-yardımcısı organizasyonların ulaşılmamış halkların kurtuluşu için dua etmek ve tüm dünyaya müjdelemek üzere yeni girişimler başlatmak için doğru bir zaman olduğu kanaatindeyiz. Müjde'nin yayıldığı bir ülkedeki yabancı müjdecilerin sayısını ve kaynağı azaltmak bazen yerel kilisenin kendi kendine büyümesi ve Müjde'nin ulaşmadığı yerlere kaynak aktarımı sağlanması için gerekli olabilir. Müjdeciler alçakgönüllü bir hizmet ruhuyla kıtalar arasında daha özgürce akmalıdırlar. Geçerli her yolla ve olabildiğince yakın zamanda herkesin İyi Haber'i işitme, anlama ve kabul etme fırsatı bulması hedefimiz olmalıdır. Bu hedefe fedekârlık yapmadan erişebileceğimizi düşünemeyiz. Hepimiz milyonlarca insanın yoksulluğu ve buna neden olan haksızlıklar karşısında sarsılıyoruz. Varlıklı koşullarda yaşayanlarımız ise, yardıma ve müjdelemeye daha cömert bir katkı yapmak için basit bir hayat tarzı benimseme sorumluluğunu kabul eder.

(Yuhanna 9:4; Matta 9:35-38; Romalılar 9:1-3; I.Korintliler 9:19-23; Markos 16:15; İşıya 58:6-7; Yakup 1:27; 2:1-9; Matta 25:31-46; Elçilerin İşleri 2:44-45; 4:34-35)

10. MÜJDECİLİK VE KÜLTÜR Tüm dünyaya Müjde'yi ulaştırma stratejilerini geliştirmek yaratıcı ve girişimci yöntemler gerektirmektedir. Tanrı'nın lütfuyla bu yöntemlerin amacı, Mesih'e derinden bağlı ve yaşadıkları kültürlerle yakından ilişkili kiliselerin çoğalmasındır. Kültür her zaman Kutsal Yazılar tarafından sınanmalı ve değerlendirilmelidir. İnsanlar Tanrı'nın suretinde yaratıldıkları için bazı kültürler güzellik ve iyilik bakımından zengin olabilir. Diğer taraftan düşmüş yaratıklar olduklarından, ortaya çıkan bütün kültürler günahla lekelenmiştir ve bazıları şeytanidir. Müjde bildirisi herhangi bir kültürü bir diğerinden üstün saymaz, ancak gerçeklik ve doğruluk kriterine göre bütün kültürleri değerlendirir ve her kültür içerisinde mutlak ahlâki değerlerde ısrar eder. Hizmet kuruluşları sıklıkla Müjde'nin yanı sıra yabancı bir kültür de ihraç ettiler ve kiliseler bazen Kutsal Yazılar'dan çok, kültürel değerlere bağlandılar. Mesih'in müjdecileri alçakgönüllülükle kendilerini boş kılmaya çalışmalı ve diğerlerinin hizmetkârı olmak için gerçeğe sınımsız sarılmalı ve kiliseler ise Tanrı'nın yüceliği için buldukları kültürü dönüştürmeli ve zenginleştirmelidir.

(Markos 7:8-9, 13; Tekvin 4:21-22; I.Korintliler 9:19-23; Filipililer 2:5-7; II.Korintliler4:5).

11. EĞİTİM VE ÖNDERLİK

Zaman zaman kilisenin ruhsal derinliği pahasına büyümesine öncelik verdiğimiz ve müjdeleme ile Hristiyan olgunlaşmasını birbirinden ayırdığımızı itiraf ediyoruz. Bazı hizmet kuruluşlarının ulusal önderleri donatma ve teşvik etme konusundaki yasal sorumluluklarında çok yavaş kaldığını kabul ediyoruz. Yine de yerelleşmeye önem veriyoruz ve her kilisenin hükmetmek için değil, Hristiyan tarzı bir hizmet vermek için ulusal önderler çıkarmasını özlemle bekliyoruz. Özellikle kilise önderlerinin aldığı teoloji

eğitiminin iyileştirilmesine büyük ihtiyaç olduğunu kabul ediyoruz. Her ulusta ve kültürde gerek pastörler gerek diğer imanlılar için doktrin, öğrencilik, müjdecilik, ruhsal gelişim ve hizmet konularında etkin eğitim programları bulunmalıdır. Bu tür eğitim programları basmakalıp yöntemlere dayanmamalı, aksine Kutsal Kitap standartları doğrultusunda yaratıcı yerel teşebbüslerle geliştirilmelidir.

(Koloseliler 1:27-28; Elçilerin İşleri14:23; Titus 1:5, 9; Markos10:42-45; Efesliler 4:11-12)

12. RUHSAL ÇATIŞMA

Kiliseyi etkisizleştirmeye ve tüm dünyaya Müjde'nin duyurulması gayretini boşa çıkarmaya çalışan kötülüğün yönetimlerine ve güçlerine karşı sürekli bir ruhsal savaş verdiğimiz inancımızdır. İhtiyacımızın, Tanrı'nın sağladığı bütün silahları kuşanmak ve bu savaşı gerçeğin ve duanın ruhsal silahlarıyla yapmak olduğunu biliyoruz. Zira düşmanımızın etkinliğini sadece Kilise dışındaki sahte ideolojilerde değil, Kilise içinde Kutsal Yazılar'ı çarpıtan ve insanları Tanrı yerine koyan sahte müjdelerde de görmekteyiz. Kutsal Kitap'a dayalı Müjde'yi korumak için ayık ve uyanık olmamız gereklidir. Bizler kendimizi dünyevi düşüncelere ve eylemlere, yani sekülerizme karşı bağımsız görmüyoruz. Örneğin kilisenin sayısal ve ruhsal büyümesiyle ilgili çalışmalar doğru ve değerli olsa da, bazen bunları ihmal ettik. Kimi zaman Müjde çağrımıza karşılık alma isteğiyle bildirimizden ödün verdik, dinleyicilerimizi baskı teknikleriyle yönlendirdik ve istatistiksel verilerle aşırı derecede meşgul olduk, hatta bunları kullanırken dürüst davranmadık. Bütün bunlar dünyevidir. Kilise dünyada olmalıdır, ama dünya Kilise'de olamaz.

(Efesliler 6:12; II.Korintliler 4:3-4; Efesliler 6:11, 13-18; II.Korintliler10:3-5; I.Yuhanna 2:18-26; 4:1-3; Galatyalılar 1:6-9; II.Korintliler 2:17; 4:2; Yuhanna 17:15)

13. ÖZGÜRLÜK VE ZULÜM

Kilise'nin Tanrı'ya itaat edeceği, Rab İsa Mesih'e hizmet edeceği ve Müjde'yi engelsiz duyurabileceği bir barış, adalet ve özgürlük ortamını sağlamak her devletin Tanrı'dan aldığı bir görevdir. Bu nedenle ülkelerin yöneticileri için dua ediyoruz ve Tanrı'nın isteğiyle uyumlu ve İnsan Hakları Evrensel Beyanname'si'ne uygun olarak düşünce ve vicdan özgürlüğü ile dinsel görüşleri uygulama ve yayma hakkını garanti altına almaları için yöneticileri göreve çağırıyoruz. Haksız yere hapse atılan herkes ve özellikle de Rab İsa'ya tanıklık nedeniyle zulüm görenler için derinden kaygı duyduğumuzu ifade ediyoruz. Onların özgürlüğe kavuşması için dua etmeye ve gayret göstermeye söz veriyoruz. Aynı zamanda onların başına gelenler karşısında yılmıyıp düşmeyi reddediyoruz. Tanrı'nın yardımıyla bedeli ne olursa olsun, haksızlığa karşı çıkacağız ve Müjde'ye sadık kalacağız. Zulmün kaçınılmaz olduğunu öğreten Rab İsa'nın sözlerini unutmuyoruz.

(I.Timoteyus 1:1-4, Elçilerin İşleri 4:19; 5:29; Koloseliler 3:24; İbraniler 13:1-3; Luka 4:18; Galatyalılar 5:11; 6:12; Matta 5:10-12; Yuhanna 15:18-21)

14. KUTSAL RUH'UN GÜCÜ

Kutsal Ruh'un gücüne iman ediyoruz. Baba, Oğlu'na tanıklık etmesi için Ruhunu gönderdi; O'nun tanıklığı olmaksızın bizim vereceğimiz tanıklık boştur. Günahlılığa ikna etmeyi, Mesih'e iman etmeyi, yeniden doğuşu ve imanda büyümeyi sağlamak hep Kutsal Ruh'un işidir. Dahası, Kutsal Ruh müjdecisi bir Ruh'tur; bu nedenle müjdeleme etkinliği Kutsal Ruh'la dolu bir kilise içerisinde kendiliğinden başlamalıdır. Müjdeleme yapmayan bir kilise kendisiyle çelişir ve Ruh'u söndürür. Müjde'yi bütün dünyanın duyması, ancak Kutsal Ruh'un Kilise'yi gerçekte, bilgelikte, imanda, kutsallıkta, sevgide ve güçte yenilemesiyle gerçekçi bir ihtimal haline gelir. Bu yüzden bütün Hristiyanlar'ı, Tanrı'nın hükmeden Ruhunun böyle bir şekilde ziyareti için dua etmeye çağırıyoruz, öyle ki, Ruh'un her meyvesi bütün imanlılarda görülsün ve Ruh'un bütün armağanları Mesih'in bedenini zenginleştirebilsin. Ancak o zaman bütün kilise, O'nun ellerinde uygun bir araç haline gelecek ve tüm dünya O'nun sesini duyabilecektir.

(I.Korintliler 2:4; Yuhanna 15:26-27; 16:8-11; I.Korintliler 12:3; Yuhanna 3:6-8; II.Korintliler 3:18; Yuhanna 7:37-39; I.Selanikliler 5:19; Elçilerin İşleri 1:8; Mezmur 85:4-7; 67:1-3; Galatyalılar 5:22-23; I.Korintliler 12:4-31; Romalılar 12:3-8).

15. MESİH'İN İKİNCİ GELİŞİ

İsa Mesih'in kurtuluşu ve yargıyı tamamlamak için güç ve görkem içinde kişisel ve görünür olarak geri geleceğine iman ediyoruz. O'nun ikinci kez geleceği vaadi müjdecilik görevimizi ilerletmek için ayrı bir destektir, çünkü Mesih'in "önce Müjde'nin bütün uluslara duyurulması gerekir" sözlerini hatırlıyoruz. İnanıyoruz ki, Mesih'in göğe alınışı ile ikinci geliş arasındaki dönemde Tanrı halkı hiç duraklamadan sona dek Müjde'yi duyurmakla meşgul olmalıdır. Ayrıca Mesih Karşıtı'nın öncülleri olarak sahte mesihler ve sahte peygamberler çıkacağı uyarısını da dikkate alıyoruz. Bu nedenle insanların kusursuz bir dünya inşa edebilecekleri düşüncesini kibir dolu bir hayal sayıyoruz ve reddediyoruz. Hristiyanlar olarak Tanrı'nın kendi krallığını en nihayetinde kusursuz kılacağına güveniyor; ve doğruluğun hüküm süreceği yeni gök ve yeni yeryüzünü ve Tanrı'nın sonsuzluk boyunca hükmedeceği o günü özlemle bekliyoruz. Bu arada tüm hayatımızı Mesih'in yetkisi altına koyarak Mesih'e ve halkına hizmet etmek için kendimizi sevinçle yeniden adıyoruz.

(Markos 14:62; İbraniler 9:28; Markos 13:10; Elçilerin İşleri 1:8-11; Matta 28:20; Markos 13:21-23; I.Yuhanna 2:18; 4:1-3; Luka 12:32; Vahiy 21:1-5; II.Petrus 3:13; Matta 28:18)

SONUÇ

Bu nedenle imanımız ve kararımız ışığında, tüm dünyaya Müjde'yi ulaştırmak için dua etmek, plan yapmak ve birlikte çalışmak üzere Tanrı'yla ve birbirimizle ciddi olarak antlaşmaya giriyoruz. Diğerlerini de bize katılmaya çağırıyoruz. Tanrı lütfuyla, O'nun görkemi için antlaşmamıza sadık kalmamıza yardım etsin! Amin, Halelluya!